

eze week lees ik twee boeken. Ze liggen binnen handbereik. Ik leg het ene weg en pak het andere, en andersom. Het ene is 'verplicht', want voor de leesclub, het andere is vrije keuze, want een beroemde schrijver naar wiens zoveelste boek ik nieuwsgierig ben. De laatste dagen moet ik mezelf beheersen om de vrije keuze geen voorrang te geven, het clubboek vind ik minder interessant. Maar dat moet uit.

Het vrije keuze boek is dus van een bekende (Franse) schrijver, een onconventionele man die ook door zijn omstreden levenswijze van zich doet spreken. Maar dat hij kan schrijven, daar is iedereen het wel over eens, zijn boeken prijken stevast weken op één op de bestsellerlijsten. Zegt ook weer niet alles, maar toch. Het tweede is een debuutboek van een jonge vrouw. Het wordt omschreven als een 'Prachtige, sprankelende roman over de breuklijnen in ieders leven'. Waar ik nou benieuwd naar ben is hoe ik de boeken zou lezen als de naam van deze schrijvers wordt verwisseld. Als je de naam van de jonge vrouw op het boek van de omstreden man zet en andersom. Bij dat van de vrouw denk ik regelmatig 'flauw geformuleerd, niet geloofwaardig, niet gelaagd genoeg, te weinig context'. Het boek van de man geef ik in alle opzichten het voordeel van de twijfel, want het kan niet zo zijn dat zo iemand geen goed boek schrijft. Als ik iets niet begrijp denk ik dat het aan mij ligt, dat ik niet goed heb gelezen of dat dit verder in het boek nog wel op z'n plek zal vallen. Het debuutboek geef ik twee sterren, het andere vier en een halve.

Ik ben er van overtuigd dat we niet vrij lezen. Dat we als we aan een boek beginnen een berg verwachtingen, overtuigingen en vooroordelen meenemen die een open geest in de weg staat. Al lezend zoeken we daarvoor de bevestiging. Een beginnend schrijver, en vooral een die zich onopvallend gedraagt, moet door een 'Woud' van verwachting heen zien te breken. Niet gemakkelijk.

Eens of oneens met deze stelling? Ik hoor het graag!